

Klimakonventionens målsætning om stabilisering af udledningen af drivhusgasser på 1990-niveau i år 2000, hvor CO₂ er den væsentligste drivhusgas, skulle således kunne nås. Danmarks tilsagn til EU om at reducere med 5 pct. år 2000 – som bidrag til at nå Klimakonventionens CO₂-stabiliseringsmål for EU som helhed – er ligeledes opfyldt med en rimelig margin.

For 2005 er vurderingen mindre positiv. Således vurderes CO₂-emissionen kun at blive reduceret med 14-15 pct. i forhold til 1988. Målsætningen i »Energi 2000« om 20 pct.s reduktion af CO₂-emissionen vil ikke blive opnået uden nye tiltag.

Den forøgede aktivitet i Nordsøen har gjort Danmark selvforsynende med olie og naturgas, men den har også forøget CO₂-emissionen. Også den øgede økonomiske aktivitet indebærer alt andet lige en risiko for, at vi ikke kan nedbringe energiforbruget og CO₂-emissionen. Samtidig er stigningen i energiforbruget fra transportsektoren ikke fulgt op med tilstrækkelige nye initiativer til begrænsning af CO₂-udslippet.

Den forbedrede økonomi er også medvirkende til, at Danmark har råd og forpligtelse til at gribe ind over for den manglende CO₂-reduktion. Ellers kan vi vanskeligt forlange, at de øvrige lande gør en seriøs indsats for at reducere drivhuseffekten.

Fortsat løbende opfølgning

Planen om løbende at gøre status over opfølgingsarbejdet vil blive fulgt nøje. Den næste større revision vil komme allerede i slutningen af 1995. Nøgletemaerne i det fortsatte arbejde vil derfor bl.a. blive at følge op på planlagte og gennemførte initiativer, at introducere nye tiltag samt perspektivet efter år 2005.

For at leve op til målsætningen på kort og lang sigt er det imidlertid ikke nok, at der gennemføres lovgivningsmæssige, administrative, økonomiske og teknologiske tiltag. Det er afgørende, at den enkelte borger og erhvervslivet føler et ansvar for at bidrage til en bæredygtig udvikling både nationalt og internationalt. Den danske befolkning er i dag mere opmærksom på energi- og miljøspørgsmål end tidligere, men der er behov for yderligere initiativer, som kan være med til, at befolkningens holdninger, adfærd og livsstil ændres markant i forhold til energi- og miljøspørgsmål.

Afgifter på erhvervenes energiforbrug

Vurderingen af den fremtidige CO₂-emission understreger, at afgifter på erhvervenes energiforbrug er et nødvendigt instrument til opnåelse af CO₂-reduktionen. Det er samtidig det samfundsøkonomisk billigste virkemiddel. Afgifterne på erhvervslivets energiforbrug er i dag langt mindre end afgifterne på husholdningerne. Incitamentet til at spare på energiforbruget er derfor tilsvarende mindre. Denne afgiftsforskel skal indskrænkes.

Embedsmandsudvalget vedrørende grønne afgifter og erhvervene har vurderet, at et afgiftsniveau på 200 kr./t CO₂ vil kunne reducere emissionen med 5 pct. uden tab af konkurrenceevne og beskæftigelse. Kravet er, at afgiften indføres gradvis under hensyn til de særligt udsatte virksomheder, og at provenuet tilbageføres.

Med et afgiftsniveau på 200 kr./t CO₂ vil afgiftsniveauet stadig væk kun udgøre omkring 1/3 af afgiftsniveauet for husholdningerne.

Regeringen overvejer desuden at indføre en svovlafgift på brændsel som anbefalet af embedsmandsudvalget vedrørende grønne afgifter. Afgiften vil kunne medvirke til at reducere de samfundsøkonomiske omkostninger ved at leve op til det forhøjede krav om, at SO₂-udledningen skal reduceres med 80 pct. i år 2000 i forhold til 1980.

En reduktion af udledningen med 80 pct. betyder ikke, at udledningen er under naturens tålegrense. Der må derfor på længere sigt forventes krav om yderligere reduktioner i SO₂-udledningen, ikke mindst da Danmark er nettoeksportør af SO₂ til vore nabolande.

Som tidligere oplyst agter regeringen efter forhandlinger med erhvervene at fremsætte lovforslag om grønne afgifter til ikrafttræden i 1996.

Status for væsentlige initiativer

En række af de væsentligste initiativer i »Energi 2000«-opfølgningen har vist sig at blive forsinket i forhold til oprindelig forudsat. Det gælder først og fremmest normer og elvarmekonvertering. Det skal der rettes op på. Ellers bliver CO₂-målsætningen endnu sværere at nå. Derimod gennemføres integreret ressourceplanlægning i elsektoren helt efter planen.

Med integreret ressourceplanlægning indføres der nu en metode, hvorefter elselkaberne i